

**Хмельницький інститут соціальних технологій
Відкритого міжнародного університету розвитку
людини «Україна»
Кафедра правових та інформаційних технологій**

**Методичні рекомендації до розробки
опорних конспектів лекцій
з дисципліни «ТЕОРІЯ ДОКАЗІВ»**

Хмельницький, 2021

Опорні конспекти лекцій:

Структура опорного конспекту лекцій:

1. Початковий блок. Дисципліна. Тема лекції, план лекції, список навчальної літератури, що підлягає вивченню.
2. Мінілексикон, куди входять перелік дефініцій (основних понять і термінів) до теми.
3. Основний матеріал (інформаційні або проблемні блоки).
4. Кінцевий блок (питання для контролю, самоконтролю).

Методичні рекомендації до розробки опорних конспектів лекцій Семестр №9

Тема №1: Поняття кримінально-виконавчого права, предмет і система курсу

План:

1. Поняття, предмет, методи та принципи кримінально-виконавчого права.
2. Мета, завдання та функції кримінально-виконавчого права.
3. Система, джерела та норми кримінально-виконавчого права.
4. Особливості кримінально-виконавчих правовідносин .
5. Наука кримінально-виконавчого права.
6. Місце науки кримінально-виконавчого права в системі юридичних наук.

Список навчальної літератури:

1. Бадира В.А., Денисов С.Ф., Мінаєв М.М., Хашев В.Г. Кримінально-виконавче право: Навч. посібник / За ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 400 с.
2. Кримінально-виконавче право України: Підручник для студентів юрид. спец. вищ. навч. закл. / За ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Право, 2005. — 256 с
3. Курс кримінально-виконавчого права України: Загальна та Особлива частини: Навч.посібник / За ред. О.М.Джужи. - К.: Юрінком-інтер, 2000. - 304с.
4. Кримінально-виконавчий кодекс України: Науково-практичний коментар / А.Х. Степанюк, І.С. Яковець; За заг. ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Одісей, 2005. — 560 с

Міні лексикон:

Кримінально-виконавче право як галузь права — це система юридичних норм, що передбачають підстави, принципи та інші загальні положення, регламентують порядок виконання і відбування покарань, визначають види органів та установ, які виконують покарання, порядок їх діяльності, здійснення контролю та нагляду, а також регулюють інші правовідносини, що виникають у сфері виконання покарань.

Кримінально-виконавче право як наука — це система знань про тенденції та закономірності, які складаються в процесі виконання покарань та інших заходів кримінально-правового впливу, спрямовані на розробку пропозицій та рекомендацій щодо удосконалення кримінально-виконавчого права і законодавства.

Кримінально-виконавче право як навчальна дисципліна — це самостійний навчальний курс, побудований на систематизованому відображенні основних положень кримінально-виконавчого права та кримінально-виконавчого законодавства.

Предметом регулювання є суспільні відносини, які пов'язані з:

— виконанням усіх видів кримінальних покарань та інших заходів кримінально-правового впливу, передбачених КК (примусові заходи медичного та виховного характеру);

— застосуванням до засуджених засобів виправного впливу, які передбачені законом;

— регламентацією діяльності органів та установ, які виконують покарання;

— порядком участі органів державної влади та місцевого самоврядування, інших органів та громадських об'єднань у здійсненні контролю та нагляду за діяльністю органів і установ виконання покарань, а також у виправленні засуджених;

— процедурою звільнення від покарання та надання допомоги звільненим особам.

Кримінально-виконавче законодавство - це система нпа, що регулюють с.в., що виникають під час виконання і відбування покарання та застосуванню до засуджених заходів виправлення та ресоціалізації.

Під **методом правового регулювання** слід розуміти спосіб впливу юридичних ж норм на суспільні відносини

Принципи кримінально-виконавчого права — це розроблені наукою кримінально-виконавчого права на основі аналізу

кримінально-виконавчих норм і виявлення закономірностей, що притаманні цій галузі, основні ідеї, керівні положення, які визначають стратегію та напрями розвитку інститутів і норм цієї галузі права, забезпечують системність правового регулювання суспільних відносин, що виникають при виконанні кримінальних покарань.

Метою кримінально-виконавчого права є забезпечення виконання кримінального покарання, дотримання порядку та умов його виконання/відбування, щоб покарання було не тільки карою за вчинений злочин, а й виправляло засуджених, створювало умови для їх ресоціалізації, запобігало вчиненню нових злочинів як засудженими, так й іншими особами. При цьому є неприпустимим застосування до засуджених тортур, нелюдське або таке, що принижує гідність, поводження із засудженими.

Система кримінально-виконавчого права — це впорядкована сукупність юридичних понять та норм, окремі частини якої займають чітко визначені місця усередині цієї системи і знаходяться в певній залежності від юридичної сили того чи іншого нормативного акта.

Норми кримінально-виконавчого права являють собою загальнообов'язкові правила поведінки, закріплені у законах і підзак. актах, які регулюють с.в., що виникають у процесу і з приводку виконання покарань.

Кримінально-виконавчі правовідносини — це врегульовані нормами кримінально-виконавчого права відносини між представниками адміністрації місць позбавлення волі та іншими органами держави, які виконують кримінальні покарання, з одного боку, і засудженими, які відбувають покарання, з іншого, що виникають з приводу виконання (відбування) покарання.

Склад кримінально-виконавчих правовідносин — це цілісна сукупність (система) взаємозалежних елементів: юридичних фактів, суб'єктів і учасників, юридичного змісту й об'єкта.

Юридичні факти — це ті конкретні життєві обставини, з якими норми права пов'язують певні юридичні наслідки — виникнення, зміну або припинення правовідносин.

Суб'єкти правовідносин — це сторони, володарі певних прав і обов'язків, встановлених нормами права.

Зміст кримінально-виконавчих правовідносин створюють фактична поведінка суб'єктів і сукупність їхніх прав і обов'язків.

Основний матеріал:

Поняття кримінально-виконавчого права, його предмет і метод(імперативний; диспозитивний; заохочувальний). Пеналогія, пенітенціарне право, виправно-трудова право. Мета, завдання та функції (охоронювальна, виправна, запобіжна, регулятивна та соціальна) кримінально-виконавчого права. Місце кримінально-виконавчого права в системі права. Принципи кримінально-виконавчого права. Джерела кримінально-виконавчого права (загальноправові, міжгалузеві, галузеві). Кримінально-виконавче законодавство. Система та норми кримінально-виконавчого права, їх класифікація. Особливості кримінально-виконавчих право-відносин. Юридичні факти, суб'єкти правовідносин, об'єкт правовідносин, зміст кримінально-виконавчих правовідносин.

Наука кримінально-виконавчого права, її предмет і методи. Місце науки кримінально-виконавчого права в системі юридичних наук. Предмет і система курсу кримінально-виконавчого права.

Кінцевий (контрольний) блок:

1. Охарактеризуйте кримінально-виконавчого прав як галузь права та як науку.
2. Що є предметом кримінально-виконавчого права?
3. Назвіть систему принципів кримінально-виконавчого права.
4. Визначте мету і завдання кримінально-виконавчого права і законодавства.
5. Дайте стисло характеристику Кримінально-виконавчого кодексу України.
6. Розкрийте зміст кримінально-виконавчих відносин.
7. Кого з видатних вчених, які займаються проблемами кримінально-виконавчого права, ви знаєте?

Тема №2: Правовий статус засуджених

План:

1. Поняття і структура правового статусу засудженого.
2. Права засуджених. Особливості здійснення засудженими конституційних прав та обов'язків.
3. Обов'язки засуджених.
4. Права, законні інтереси та обов'язки засуджених до позбавлення волі.

5. Особливості правового становища засуджених як суб'єктів цивільних, житлових, сімейних, пенсійних та інших правовідносин.
6. Відповідальність засуджених.

Список навчальної літератури:

1. Бадира В.А., Денисов С.Ф., Мінаєв М.М., Хашев В.Г. Кримінально-виконавче право: Навч. посібник / За ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 400 с.
2. Кримінально-виконавче право України: Загальна та Особлива частини: Навч. посіб. / О.М. Джу́жа, С.Я. Фаренюк, В.О. Корчинський та ін.; За заг. ред. О.М. Джу́жи. — 2-ге вид., перероб. та допов. — К.: Юрінком Інтер, 2002. — 448 с
3. Кримінально-виконавче право України: Підручник для студентів юрид. спец. вищ. навч. закл. / За ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Право, 2005. — 256 с
4. Кримінально-виконавчий кодекс України: Науково-практичний коментар / А.Х. Степанюк, І.С. Яковець; За заг. ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Одісей, 2005. — 560 с
5. Семаков Г.С., Гель А.П. Кримінально-виконавче право України: Курс лекцій. - К.: МАУП, 2000. - 196с.

Міні лексикон:

Виконання вироку — це реалізація рішення суду про винність або невинність підсудного.

Виправлення засудженого (ч. 1 ст. 6 КВК) — процес позитивних змін, які відбуваються в його особистості та створюють у нього готовність до самокерованої правослухняної поведінки.

Законні інтереси засуджених — це закріплені в правових нормах конкретної дії прагнення засуджених до володіння тими чи іншими благами, які задовольняються, як правило, за результатом оцінки посадовими особами органів виконання покарань чи адміністрацією установ виконання покарань, прокуратурою, судом поведінки засудженого під час відбування покарання.

Засуджений — це особа, щодо якої судом винесений вирок, який набрав законної сили, та якій призначено покарання, передбачене кримінальним законодавством.

Засуджений до позбавлення волі — це особа, якій за вироком суду, що набрав законної сили, призначено покарання у виді позбавлення волі на певний строк чи довічного позбавлення волі з визначенням виду кримінально-виконавчої установи.

Обов'язки засуджених — це встановлена у зобов'язальних і заборонних нормах права (ст. 9, ч. 3 ст. 107 КВК) міра необхідної поведінки засудженого під час відбування покарання, яка забезпечує досягнення цілей покарання, підтримання правопорядку під час його відбування, дотримання прав і законних інтересів як самого засудженого, так й інших осіб.

Права засудженого — закріплені законом (ст. 8 КВК) і гарантовані державою можливості певної поведінки засудженого або користування ним певними соціальними благами, що забезпечується юридичними обов'язками посадових осіб органів і установ виконання покарань, інших суб'єктів правовідносин, що виникають при цьому.

Правовий статус засуджених — заснована на загальному статусі громадян України і закріплена в нормативно-правових актах різних галузей права сукупність їх прав, законних інтересів і обов'язків, що залежать від призначеного виду кримінального покарання та поведінки в період його відбування.

Ресоціалізація (ч. 2 ст. 6 КВК) — свідоме відновлення засудженого в соціальному статусі повноправного члена суспільства; повернення його до самостійного загальноприйнятого соціально-нормативного життя в суспільстві.

Основний матеріал:

Поняття і структура правового статусу засудженого. Поняття засудженого. Права засуджених, їх класифікація (гуманне ставлення до себе і на повагу гідності, властивої людській особистості, право звертатися відповідно до законодавства з пропозиціями, заявами і скаргами до адміністрації органів і установ виконання покарань, їх вищестоящих органів, право на охорону здоров'я, право на правову допомогу). Права засуджених відповідно до Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань. Обов'язки засуджених. Законні інтереси засуджених. Права, законні інтереси та обов'язки засуджених до позбавлення волі. Особливості здійснення засудженими конституційних прав та обов'язків. Виправлення та ресоціалізація засуджених, основні засоби. Особливості правового становища засуджених як суб'єктів цивільних, житлових, сімейних, пенсійних та інших правовідносин. Відповідальність засуджених, поняття та види.

Кінцевий (контрольний) блок:

1. Які конституційні норми передбачають права засуджених?
2. Яка правова природа обмежень, що застосовуються до засуджених?

3. Назвіть основні права засуджених.
4. Назвіть основні обов'язки засуджених.
5. Які є особливості реалізації засудженими цивільних прав?

Тема №3: Правове регулювання діяльності державних органів та установ виконання покарань

План:

1. Види органів і установ виконання покарань.
2. Державний департамент України з питань виконання покарань.
3. Установи виконання покарань відкритого і закритого типу.
4. Прокурорський нагляд за виконанням кримінальних покарань.
5. Участь громадськості, підприємств, установ, організацій, органів місцевого самоврядування у виконанні покарань.

Список навчальної літератури:

1. Бадира В.А., Денисов С.Ф., Мінаєв М.М., Хашев В.Г. Кримінально-виконавче право: Навч. посібник / За ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 400 с.
2. Кримінально-виконавче право України: Підручник для студентів юрид. спец. вищ. навч. закл. / За ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Право, 2005. — 256 с
3. Степанюк А.Х. Субстанція діяльності органів та установ виконання покарань// Вісник АПрН України. — 1998. — № 1. — С 131-139.

Міні лексикон:

Арештний дім (ст. 15 КВК) — вид установи виконання покарань, що виконує кримінальне покарання у виді арешту. В арештних домах тримаються повнолітні особи, а також неповнолітні, яким на момент постановлення вироку виповнилося 16 років і які засуджені за злочини невеликої тяжкості.

Військові частини, гауптвахти (ст. 14 КВК) — спеціальні установи Міністерства оборони України, що виконують покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу, службового обмеження для військовослужбовців, засуджених за злочини невеликої тяжкості, арешту з утриманням засуджених на гауптвахтах, а також здійснюють контроль за поведінкою засуджених військовослужбовців, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Виправні колонії (ч. 1 ст. 18 КВК) — кримінально-виконавчі, установи закритого типу, що виконують покарання у виді позбавлення волі на певний строк, довічного позбавлення волі.

Виправні центри (ст. 16 КВК) — кримінально-виконавчі установи відкритого типу, що виконують покарання у виді обмеження волі стосовно осіб, засуджених за злочини невеликої та середньої тяжкості, а також засуджених, яким даний вид покарання призначено відповідно до статей 82, 389 КК.

Виховні колонії (ст. 19 КВК) — спеціальні виховні установи, що виконують покарання у виді позбавлення волі на певний строк стосовно засуджених неповнолітніх.

Державна виконавча служба (ст. 12 КВК) — орган, що входить до системи Міністерства юстиції України та виконує покарання у виді штрафу і конфіскації майна у випадках та в порядку, передбачених КВК та законами України.

Державний департамент України з питань виконання покарань (ДДУПВП) — це центральний орган виконавчої влади, який безпосередньо реалізує єдину державну політику у сфері виконання покарань, здійснення цільових програм розвитку кримінально-виконавчої системи.

Дисциплінарний батальйон (ст. 17 КВК) — структурний підрозділ Збройних Сил України, що виконує покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні засуджених військовослужбовців строкової служби.

Кримінально-виконавча інспекція (ст. 13 fСВК) — спеціалізований орган, що виконує покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт. Здійснює контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, а також звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до 3 років.

Органи виконання покарань: ДДУПВП, його територіальні органи управління, кримінально-виконавча інспекція.

Слідчі ізолятори (ч. 3 ст. 18 КВК) — спеціальні режимні установи закритого типу, що забезпечують виконання запобіжного заходу — тримання під вартою, а також виконують функції виправних колоній мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання і виправних колоній середнього рівня безпеки стосовно засуджених, які залишені для роботи з господарського обслуговування.

Основний матеріал:

Види органів і установ виконання покарань. Державний департамент України з питань виконання покарань: завдання, структура. Кримінально-виконавча інспекція. Військові частини, гауптвахти. Арештні доми. Виправні центри. Дисциплінарний батальйон. Виправні колонії. Виховні колонії. Органи внутрішніх справ. Державна виконавча служба.

Прокурорський нагляд за виконанням кримінальних покарань. Участь громадськості, підприємств, установ, організацій, органів місцевого самоврядування у виконанні покарань.

Кінцевий (контрольний) блок:

1. Дайте визначення поняття «система органів та установ виконання покарань».
2. Які органи входять до системи органів та установ виконання покарань України?
3. Назвіть основні завдання Державного департаменту України з питань виконання покарань.
4. Дайте характеристику діяльності кримінально-виконавчої інспекції.
5. Які вимоги висуваються до організації роботи арештних домів?
6. Дайте поняття кримінально-виконавчих установ та назвіть їх види.
7. Яка категорія засуджених утримується у виправних колоніях мінімального рівня безпеки?
8. Яка категорія засуджених утримується у виправних колоніях середнього рівня безпеки?
9. Яка категорія засуджених утримується у виправних колоніях максимального рівня безпеки?
10. Які права має прокурор при здійсненні прокурорського нагляду за дотриманням законності?
11. Який порядок виконання постанов і вказівок прокурора?
12. Визначте поняття «відомчий контроль».

Тема №4: Виконання покарань не пов'язаних з позбавленням волі

План:

1. Порядок виконання покарання у виді штрафу.
2. Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу
3. Порядок виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

4. Порядок виконання та умови відбування покарання у виді громадських робіт.
5. Порядок виконання та умови відбування покарання у виді виправних робіт.
6. Порядок виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.
7. Порядок і умови виконання покарання у виді конфіскації майна.
8. Порядок і умови виконання покарання у виді арешту.
9. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі.
10. Порядок і умови виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.

Список навчальної літератури:

1. Бадира В.А., Денисов С.Ф., Мінаєв М.М., Хашев В.Г. Кримінально-виконавче право: Навч. посібник / За ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 400 с.
2. Богатирьов І.Г. Умови відбування покарання у вигляді виправних робіт за законодавством України // Науковий вісник НАВСУ. — 2003. — Вип. 1. — С 100-105.
3. Богатирьов І. Деякі проблемні питання застосування альтернативних видів покарань в Україні // Підприємництво, господарство і право. - 2003. - № 6. - С.79-84.
4. Богатирьов І. Виправні роботи як вид покарань: Кримінальні, кримінологічні та кримінально-виконавчі проблеми: Монографія. - К.: КП Леся, 2002. - 139 с
5. Бондарев В.В., Василишин В.О. Щодо призначення кримінального покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців // Вісник Верховного Суду України. — 2004. -№ 11.-С. 39-41.
6. Кримінальне право України: Загальна частина: Підручник для юрид. вузів і фак. / М.І. Бажанов, Ю.В. Баулін, В.І. Борисов та ін.; За ред. професорів М.І. Бажанова, В.В. Сташиса, В.Я. Тація. — Х.: Право, 1997. - 368 с
7. Кримінально-виконавче право України: Загальна та Особлива частини: Навч. посіб. / О.М. Джужа, С.Я. Фаренюк, В.О. Корчинський та ін.; За заг. ред. О.М. Джужа. — 2-ге вид., перероб. та допов. — К.: Юрінком Інтер, 2002. — 448 с
8. Кримінально-виконавче право України: Підручник для студентів юрид. спец. вищ. навч. закл. / За ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Право, 2005. — 256 с

9. Павленко В. Громадські роботи в системі покарань, не пов'язаних з позбавленням волі: загальна характеристика та шляхи вдосконалення // Право України. - 2003. - № 11. - С. 97.

10. Фролов Ю. Позбавлення права займати певні посади в системі кримінальних покарань // Радянське право. - 1985. - №7. - С.45-49.

11. Шабас М. Порядок та умови виконання покарання у вигляді конфіскації майна // Радянське право. — 1984. — № 10. - С 41-43.

Міні лексикон:

Арешт (ст. 60 КК) — основне покарання, що є різновидом позбавлення волі на короткий строк, полягає в триманні засудженого в умовах ізоляції від суспільства і встановлюється на строк від 1 до 6 місяців.

Виконавче провадження (ст. 1 Закону від 21 квітня 1999 р. «Про виконавче провадження») — це сукупність дій органів і посадових осіб державної виконавчої служби, спрямованих на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які здійснюються на підставах, у спосіб та в межах повноважень, визначених Законом «Про виконавче провадження», іншими нормативно-правовими актами, виданими відповідно до цього Закону та інших законів, а також рішеннями, що відповідно до вищевказаного Закону підлягають примусовому виконанню.

Виправні роботи (ст. 57 КК) — один із видів основних покарань, яке обмежує право засудженого на зміну місця роботи, просування по службі, позбавляє частини заробітної плати.

Громадські роботи (ст. 56 КК) — вид основного покарання, який полягає у виконанні засудженим у вільний від роботи чи навчання час безоплатних суспільно корисних робіт, вид яких визначають органи місцевого самоврядування.

Додаткові покарання (ч. 2 ст. 52 КК) — це визначені законом покарання, які призначаються судом лише як доповнення до основного покарання (конфіскація майна та позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу).

Конфіскація майна (ст. 59 КК) — додатковий вид покарання, який полягає в примусовому безоплатному вилученні у власність держави всього або частини майна, яке належить засудженому на праві власності.

Обмеження волі (ст. 61 КК) — вид основного покарання, що чинить подвійний вплив на засудженого, який водночас: а)

обмежується в свободі пересування і виборі місця проживання; б) обов'язково залучається до праці.

Позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу (ст. 54 КК) — додаткове покарання, що спрямоване не лише на здійснення морального впливу на засуджену особу, а й на позбавлення її тих переваг, які надають відповідні звання, ранг, чин, кваліфікаційний клас.

Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю (ст. 55 КК) — основний або додатковий вид кримінального покарання, що має на меті недопущення вчинення засудженою особою в подальшому злочинів з використанням певної посади чи в результаті зайняття певною діяльністю.

Ухилення засудженого від відбування покарання у виді громадських робіт (ч. 3 ст. 40 КВК):

— невиконання встановлених обов'язків, порушення порядку та умов відбування покарання, а також притягнення до адміністративної відповідальності за правопорушення, які були вчинені після письмового попередження;

— невихід більше 2 разів протягом місяця на громадські роботи без поважних причин, а також допущення більше 2 порушень трудової дисципліни протягом місяця, поява на роботі в нетверезому стані, у стані наркотичного або токсичного сп'яніння.

Ухилення засудженого від відбування покарання у виді виправних робіт (ч. 6 ст. 46 КВК):

— невиконання встановлених обов'язків;

— порушення порядку та умов відбування покарання;

— вчинення проступку, за який його було притягнуто до адміністративної відповідальності;

— допущення більше 2 разів протягом місяця прогулів, а також більше 2 порушень трудової дисципліни протягом місяця або поява на роботі в нетверезому стані, у стані наркотичного або токсичного сп'яніння.

Штраф (ст. 53 КК) — основний або додатковий вид кримінального покарання, що полягає у стягненні із засудженого в дохід держави певної суми грошей і є найбільш м'яким видом покарання, яке може застосовуватися як основне або як додаткове покарання.

Службове обмеження для військовослужбовців (ст. 58 КК) — новий вид основного покарання, що має комбінований характер: а) воно виявляється у примусових заходах майнового характеру, оскільки в дохід держави відрховується від 10 до 20 % із суми

грошового забезпечення засудженого; б) на засудженого вчиняється моральний вплив — він не може бути підвищений на посаді, у військовому званні, строк покарання не зараховується йому у строк вислуги років для присвоєння чергового військового звання.

Тримання в дисциплінарному батальйоні (ст. 62 КК) — основний вид покарання, що застосовується винятково до військовослужбовців строкової служби на строк від 6 місяців до 2 років.

Основний матеріал:

Порядок виконання покарання у виді штрафу. Наслідки ухилення від сплати штрафу. Заміна штрафу іншим видом покарання.

Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу

Порядок виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Порядок виконання та умови відбування покарання у виді громадських робіт. Обчислення строку покарання.

Порядок виконання та умови відбування покарання у виді виправних робіт. Обчислення строку покарання.

Порядок виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців. Звільнення від відбування покарання.

Порядок і умови виконання покарання у виді конфіскації майна. Обов'язки Державної виконавчої служби.

Порядок і умови виконання покарання у виді арешту.

Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі.

Порядок і умови виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.

Кінцевий (контрольний) блок:

1. Порядок виконання покарання у виді штрафу.
2. Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу
3. Порядок виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
4. Порядок виконання та умови відбування покарання у виді громадських робіт.
5. Порядок виконання та умови відбування покарання у виді виправних робіт.
6. Порядок виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.

7. Порядок і умови виконання покарання у виді конфіскації майна.
8. Порядок і умови виконання покарання у виді арешту.
9. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі.
10. Порядок і умови виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.

Тема №5: Загальні засади виконання покарання у виді позбавлення волі

План:

1. Характеристика і виконання покарання у виді позбавлення волі.
2. Види виправних колоній. Структурні дільниці виправних колоній.
3. Розподіл засуджених. Набрання вищою законною силою і звернення його виконання. Прийняття засуджених до виправних колоній. Залишення в слідчому ізоляторі.
4. Роздільне тримання засуджених.
5. Зміна умов тримання і переведення засуджених.

Список навчальної літератури:

1. Бадира В.А., Денисов С.Ф., Мінаєв М.М., Хашев В.Г. Кримінально-виконавче право: Навч. посібник / За ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 400 с.
2. Кримінально-виконавче право України: Підручник для студентів юрид. спец. вищ. навч. закл. / За ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Право, 2005. — 256 с
3. Курс кримінально-виконавчого права України: Загальна та Особлива частини: Навч. посібник / За ред. О.М. Джужи. - К.: Юрінком-інтер, 2000. - 304с.
4. Кримінально-виконавчий кодекс України: Науково-практичний коментар / А.Х. Степанюк, І.С. Яковець; За заг. ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Одісей, 2005. — 560 с
5. Семаков Г.С., Гель А.П. Кримінально-виконавче право України: Курс лекцій. - К.: МАУП, 2000. - 196с.
6. Соцький Ю. Позбавлення волі в системі кримінальних покарань України(історичний, правовий та соціальний аспекти) // Право України. - 2003. - № 9. - С 118.

Міні лексикон:

Виправні колонії мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання (ч. 2 ст. 18 КВК) — це різновид кримінально-виконавчих установ закритого типу, в яких відбувають покарання особи, засуджені

вперше до позбавлення волі за злочини, вчинені з необережності, злочини невеликої та середньої тяжкості, а також особи, переведені з колоній мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання і колоній середнього рівня безпеки в порядку, передбаченому главою 15 КВК.

Виправні колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання (ч. 2 ст. 18 КВК) — різновид кримінально-виконавчих установ закритого типу, в яких відбувають покарання чоловіки, вперше засуджені до позбавлення волі за злочини невеликої та середньої тяжкості; жінки, засуджені за злочини невеликої та середньої тяжкості, тяжкі та особливо тяжкі злочини. У виправній колонії цього виду можуть відбувати покарання також засуджені, переведені з виховних колоній у порядку, встановленому ст. 147 КВК.

Виправні колонії середнього рівня безпеки (ч. 2 ст. 18 КВК) — різновид кримінально-виконавчих установ закритого типу, в яких відбувають покарання жінки, засуджені до покарання у виді довічного позбавлення волі; жінки, яким покарання у виді смертної кари або довічного позбавлення волі замінено позбавленням волі на певний строк в порядку помилування або амністії; чоловіки, вперше засуджені до позбавлення волі за тяжкі та особливо тяжкі злочини; чоловіки, які раніше від-

бували покарання у виді позбавлення волі; чоловіки, засуджені за вчинення умисного злочину середньої тяжкості в період відбування покарання у виді позбавлення волі; засуджені, переведені з колоній максимального рівня безпеки в порядку, передбаченому главою 15 КВК.

Виправні колонії максимального рівня безпеки (ч. 2 ст. 18 КВК) — різновид кримінально-виконавчих установ закритого типу, в яких відбувають покарання чоловіки, засуджені до покарання у виді довічного позбавлення волі; чоловіки, яким покарання у виді смертної кари замінено довічним позбавленням волі; чоловіки, яким покарання у виді смертної кари або довічного позбавлення волі замінено позбавленням волі на певний строк у порядку помилування або амністії; чоловіки, засуджені за умисні особливо тяжкі злочини; чоловіки, засуджені за вчинення умисного тяжкого або особливо тяжкого злочину в період відбування покарання у виді позбавлення волі; чоловіки, переведені з колоній середнього рівня безпеки в порядку, передбаченому главою 15 КВК.

Дільниця карантину, діагностики і розподілу (ч. 2 ст. 94 КВК) — структурна дільниця виховної або виправної колонії, в якій тримаються всі новоприбулі до колонії засуджені.

Дільниця посиленого контролю (ч. 4 ст. 94 КВК) — структурна дільниця виправної колонії, де тримаються засуджені, які під час перебування в дільниці карантину, діагностики і розподілу виявили високий ступінь соціально-педагогічної занедбаності і потяг до продовження протиправної поведінки, а також засуджені, які не виявили готовності до самокерованої соціально-правомірної поведінки і переведені з інших дільниць у порядку, встановленому главою 15 КВК.

Дільниця слідчого ізолятора на території виправної колонії мінімального із загальними умовами тримання та середнього рівнів безпеки — структурний підрозділ виправної колонії, що створюється на базі капітально побудованих приміщень для тримання засуджених і розташовується в окремому ізольованому локальному секторі установи.

Дільниця соціальної адаптації (ч. 5 ст. 94 КВК) — структурна дільниця виховної колонії, де тримаються засуджені, які привірно себе поведуть і сумлінно ставляться до навчання та праці і яким до звільнення залишається не більше 6 місяців.

Дільниця соціальної реабілітації (ч. 6 ст. 94 КВК) — структурна дільниця виправної колонії мінімального і середнього рівнів безпеки, де тримаються засуджені, які направлені з дільниці карантину, діагностики і розподілу, а також переведені з дільниці ресоціалізації в порядку, встановленому главою 15 КВК.

Дільниця ресоціалізації (ч. 3 ст. 94 КВК) — структурна дільниця виховної або виправної колонії, де тримаються засуджені, які направлені з дільниці карантину, діагностики і розподілу, а також переведені з інших дільниць у порядку, встановленому главою 15 КВК.

Класифікація засуджених — розподіл їх на однорідні групи відповідно до специфічних ознак (критеріїв) і залежно від характеру і ступеня суспільної небезпечності вчиненого злочину, минулих судимостей, статі і віку з метою диференціації та індивідуалізації виконання покарання і застосування заходів кримінально-виконавчого впливу.

Позбавлення волі на певний строк (ст. 63 КК) — покарання, яке полягає в примусовій ізоляції від суспільства засудженого на визначений у вироку суду строк з обов'язковим поміщенням його у кримінально-виконавчу установу закритого типу.

Основний матеріал:

Види виправних колоній:

- мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання;
- мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання;
- середнього рівня безпеки;
- максимального рівня безпеки.

Структурні дільниці виправних колоній:

а) у виховних колоніях створюються такі дільниці: карантину, діагностики і розподілу; ресоціалізації; соціальної адаптації;

б) у виправних колоніях мінімального і середнього рівнів безпеки створюються такі дільниці: карантину, діагностики і розподілу; ресоціалізації; посиленого контролю; соціальної реабілітації;

в) у виправних колоніях максимального рівня безпеки створюються такі дільниці: карантину, діагностики і розподілу; ресоціалізації; посиленого контролю.

Розподіл засуджених. Набрання ви роком законної сили і звернення його виконання. Прийняття засуджених до виправних колоній. Залишення в слідчому ізоляторі.

Роздільне тримання засуджених. Відбування всього строку покарання в одній установі. Зміна умов тримання і переведення засуджених.

Кінцевий (контрольний) блок:

1. Поняття та загальна характеристика покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
2. Види установ виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
3. Визначення засудженим виду установи за рівнем безпеки.
4. Порядок прийому засуджених у виправну колонію.

Тема №6: Вимоги режиму виконання покарання у виді позбавлення волі

План:

1. Режим у колоніях та його основні вимоги.
2. Правила внутрішнього розпо-рядку.
3. Підстави застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї.
4. Режим особливих умов.

- Придбання засудженими до позбавлення волі продуктів харчування і предметів першої потреби.
 - Придбання засудженими до позбавлення волі літератури і письмового приладдя
 - Побачення засуджених до позбавлення волі з родичами, адвокатами та іншими особами.
 - Телефонні розмови.
 - Короткочасні виїзди за межі виправних і виховних колоній.
 - Одержання засудженими до позбавлення волі посилок (передач) і бандеролей.
 - Листування засуджених до позбавлення волі.
 - Одержання і відправлення засудженими до позбавлення волі грошових переказів.
5. Матеріально-побутове забезпе-чення засуджених до позбавлення волі.
6. Медико-санітарне забезпечення засуджених до позбавлення волі.

Список навчальної літератури:

1. Бадира В.А., Денисов С.Ф., Мінаєв М.М., Хашев В.Г. Кримінально-виконавче право: Навч. посібник / За ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 400 с.
2. Кримінально-виконавче право України: Підручник для студентів юрид. спец. вищ. навч. закл. / За ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Право, 2005. — 256 с
3. Яковець І. Проблеми визначення виду режиму установи виконання покарань // Право України. - 2003. - № 11. -С 120.

Міні лексикон:

Засоби забезпечення режиму в місцях позбавлення волі — охорона, нагляд, технічні засоби нагляду й контролю, оператив-но-розшукова діяльність, режим особливих умов у колоніях, застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї, а також залучення сил і засобів колонії, органів і установ виконання покарань для підтримання правопорядку в установах виконання покарань.

Режим особливих умов у колоніях (ст. 105 КВК) — посилення охорони, нагляду за засудженими, здійснення інших додаткових режимних заходів у випадках стихійного лиха, епідемій, аварій важливих для життєзабезпечення систем, масових заворушень, виявів групової непокори засуджених або в разі виникнення реальної загрози

збройного нападу на колонію чи у зв'язку з введенням надзвичайного чи воєнного стану в районі розташування колонії.

Режим у виправних і виховних колоніях (ст. 102 КВК) — це встановлений законом та іншими нормативно-правовими актами порядок виконання і відбування покарання, який забезпечує ізоляцію засуджених; постійний нагляд за ними; виконання покладених на них обов'язків; реалізацію їхніх прав і законних інтересів; безпеку засуджених і персоналу; роздільне тримання різних категорій засуджених; різні умови тримання засуджених залежно від виду колонії; зміну умов тримання засуджених.

Основний матеріал:

Режим у колоніях та його основні вимоги. Правила внутрішнього розпорядку. Режим особливих умов. Підстави застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї.

Придбання засудженими до позбавлення волі продуктів харчування і предметів першої потреби. Придбання засудженими до позбавлення волі літератури і письмового приладдя. Побачення засуджених до позбавлення волі з родичами, адвокатами та іншими особами. Телефонні розмови. Короткочасні виїзди за межі виправних і виховних колоній. Одержання засудженими до позбавлення волі посилок (передач) і бандеролей. Листування засуджених до позбавлення волі. Одержання і відправлення засудженими до позбавлення волі грошових переказів. Матеріально-побутове забезпечення засуджених до позбавлення волі. Медико-санітарне забезпечення засуджених до позбавлення волі. Виконання примусового лікування

Кінцевий (контрольний) блок:

1. За якими напрямками здійснюється матеріально-побутове забезпечення засуджених?
2. Знайдіть у Правилах внутрішнього розпорядку відмінність матеріально-побутового забезпечення засуджених залежно від умов утримання засуджених.
3. Чи можуть засуджені додатково придбавати предмети першої потреби та продукти харчування?
4. Чи можливо до засудженого застосовувати примусове лікування? Якщо так, то у яких випадках?

Тема №7: Основні засоби ресоціалізації засуджених до позбавлення волі

План:

1. Залучення засуджених до позбавлення волі до суспільно корисної праці.
2. Умови праці засуджених. Оплата праці засуджених. Відрахування із заробітку або іншого доходу засуджених. Пенсійне забезпечення засуджених.
3. Соціально-виховна робота із засудженими. Основні напрями, форми і методи соціально-виховної роботи із засудженими.
4. Загальноосвітнє і професійно-технічне навчання засуджених.
5. Самодіяльні організації засуджених. Богослужіння і релігійні обряди в колоніях. Вільний час засуджених.
6. Заходи заохочення та стягнення, порядок їх застосування.
7. Матеріальна відповідальність засуджених. Кримінальна відповідальність засуджених.

Список навчальної літератури:

1. Бадира В.А., Денисов С.Ф., Мінаєв М.М., Хашев В.Г. Кримінально-виконавче право: Навч. посібник / За ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 400 с.
2. Кримінально-виконавче право України: Підручник для студентів юрид. спец. вищ. навч. закл. / За ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Право, 2005. — 256 с
3. Курс кримінально-виконавчого права України: Загальна та Особлива частини: Навч. посібник / За ред. О.М. Джужи. - К.: Юрінком-інтер, 2000. - 304с.

Міні лексикон:

Місця залучення засуджених до позбавлення волі до праці (ч. 1 ст. 118 КВК) — як правило, на підприємствах, у майстернях колоній, а також на державних або інших форм власності підприємствах за умови забезпечення їх належної охорони та ізоляції.

Оплата праці засуджених до позбавлення волі (ч. 1 ст. 120 КВК) — здійснюється відповідно до її кількості і якості, а також форм, систем оплати, норм праці і розцінок, що встановлюються нормативно-правовими актами ДДУПВП.

Дисциплінарна відповідальність — заснований на нормах кримінально-виконавчого законодавства обов'язок засудженого

зазнати певних обмежень карально-виховного характеру, які застосовуються за недотримання порядку в кримінально-виконавчій установі.

Напрями соціально-виховної роботи із засудженими (ч. 1 ст. 124 КВК) — моральне, правове, трудове, естетичне, фізичне, санітарно-гігієнічне виховання засуджених, а також інші його види, що сприяють становленню їх на життєву позицію, яка відповідає правовим нормам і вимогам суспільно корисної діяльності.

Самодіяльні організації засуджених до позбавлення волі (ст. 127 КВК) — організації, що створюються в колоніях на добровільних засадах з числа засуджених осіб, з метою розвитку в засуджених корисної ініціативи, соціальної активності, здорових міжособистих взаєностосунків, участі у вирішенні питань організації праці, навчання, відпочинку, побуту, впливу на виправлення засуджених, розвитку корисних соціальних зв'язків.

Соціальна реабілітація — відновлення в особи суспільно корисних зв'язків, навичок, звичок та надання цій особі комплексу заходів з соціальної, правової, психологічної, медичної допомоги та забезпечення житлом з метою її пристосування після звільнення на волю.

Соціально-виховна робота (ч. 1 ст. 123 КВК) — цілеспрямована діяльність персоналу органів і установ виконання покарань та інших соціальних інституцій для досягнення мети виправлення і ресоціалізації засуджених.

Основний матеріал:

Залучення засуджених до позбавлення волі до суспільно корисної праці. Умови праці засуджених. Оплата праці засуджених. Відрахування із заробітку або іншого доходу засуджених. Пенсійне забезпечення засуджених.

Соціально-виховна робота із засудженими. Основні напрями, форми і методи соціально-виховної роботи із засудженими. Загальноосвітнє і професійно-технічне навчання засуджених. Самодіяльні організації засуджених. Богослужіння і релігійні обряди в колоніях. Вільний час засуджених.

Заходи заохочення та стягнення, порядок їх застосування. Злісний порушник установленого порядку відбування покарання. Матеріальна відповідальність засуджених. Кримінальна відповідальність засуджених.

Кінцевий (контрольний) блок:

1. Дайте визначення соціально-виховної роботи.
2. Яка категорія засуджених може залучатися до роботи в самодіяльних організаціях?
3. Визначте поняття «виправлення». Чи можливе виправлення засуджених в місцях позбавлення волі?
4. Назвіть заходи заохочення, що застосовуються до засуджених.
5. Дайте визначення «злісного порушника встановленого порядку відбування покарання».
6. Назвіть перелік посад, на яких забороняється використовувати засуджених до позбавлення волі.
7. До яких робіт можуть залучатися засуджені на безоплатній основі?
8. Чи мають право засуджені на державне пенсійне забезпечення?
9. Як і для чого організується професійно-технічне навчання в місцях позбавлення волі?

Тема №8: Звільнення від відбування покарань та їх соціальна адаптація

План:

1. Підстави звільнення від відбування покарання.
2. Припинення відбування покарання і порядок звільнення.
3. Порядок дострокового звільнення від відбування покарання.
4. Встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі.
5. Соціальна адаптація звільнених від відбування покарання.

Список навчальної літератури:

1. Бадира В.А., Денисов С.Ф., Мінаєв М.М., Хашев В.Г. Кримінально-виконавче право: Навч. посібник / За ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 400 с.
2. Кримінально-виконавче право України: Підручник для студентів юрид. спец. вищ. навч. закл. / За ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Право, 2005. — 256 с
3. Курс кримінально-виконавчого права України: Загальна та Особлива частини: Навч. посібник / За ред. О.М.Джужи. - К.: Юрінком-інтер, 2000. - 304с.

Міні лексикон:

Амністія — спеціальний вид звільнення від кримінальної В відповідальності та/чи покарання (повне або часткове) осіб, В

винних у вчиненні злочинів, що здійснюється судом на підставі відповідного акта (закону про амністію), прийнятого Верховною Радою України. Регламентовано ст. 86 КК.

Дострокове звільнення від відбування покарання — це відмова держави від подальшого застосування визначеного вироком покарання у порядку амністії або помилування, щодо діяння, караність якого усунена законом, або щодо особи, яка захворіла на душевну хронічну хворобу або іншу тяжку хворобу, яка перешкоджає відбуванню покарання. Регламентовано ст. 154 КВК.

Заміна покарання більш м'яким (ст. 82 КК) — це захід, що застосовується до осіб, які відбувають покарання у виді обмеження або позбавлення волі та стали на шлях виправлення; невідбута частина покарання може бути замінена судом більш м'яким покаранням в межах строків, встановлених законом, а також у зв'язку із законом України про амністію.

Звільнення від відбування покарання — це правовий інститут, покликаний гуманними засобами виправляти чи перевиховувати осіб, що вчинили суспільно небезпечне діяння, і водночас сприяти досягненню мети покарання та виконанню завдань кримінального законодавства у боротьбі зі злочинністю.

Звільнення від відбування покарання з випробуванням (ст. 75 КК) — це захід, що полягає у звільненні засудженого від основного покарання (у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, позбавлення волі на строк не більше 5 років), враховуючи тяжкість злочину, особу винного та інші обставини, за умови що він протягом визначеного судом іспитового строку (від 1 до 3 років) не вчинить нового злочину і виконає покладені на нього обов'язки.

Звільнення від покарання за хворобою (ст. 84 КК) — це захід, що застосовується у випадках, коли досягнення мети покарання стає нереальним через хворобу особи, яка вчинила злочин.

Звільнення від кримінальної відповідальності — акт гуманності держави, який постановляється судом і полягає у відмові від кримінального переслідування особи, яка вчинила злочин, притягненні її до кримінальної відповідальності, від накладання на неї обов'язку дати відповідь за свою поведінку і вжити примусові заходи (покарання), адекватні ступеню суспільної небезпечності вчиненого.

Помилування (ст. 87 КК) — спеціальний вид звільнення від покарання (повне або часткове) індивідуально визначеної особи, засудженої за вчинення злочину, що здійснюється на підставі

відповідного акта (указу про помилування), прийнятого Президентом України.

Соціальна адаптація (ст. 1 Закону України від 10 липня 2003 р. «Про соціальну адаптацію осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк») — комплекс правових, економічних, організаційних, соціально-психологічних та інших заходів, які здійснюються щодо звільнених осіб з метою пристосування до умов соціального середовища, захисту їх прав і законних інтересів.

Основний матеріал:

Підстави звільнення від відбування покарання. Припинення відбування покарання і порядок звільнення. Порядок дострокового звільнення від відбування покарання. Надання допомоги засудженим у трудовому і побутовому влаштуванні. Надання допомоги особам, звільненим з місць відбування покарання.

Встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі. Виконання постанови судді про встановлення та припинення адміністративного нагляду. Громадський контроль за особами, умовно-достроково звільненими від відбування покарання. Органи, що здійснюють контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням. Порядок здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Кінцевий (контрольний) блок:

1. Назвіть підстави звільнення засуджених від відбування покарання.
2. Дайте характеристику звільнення засуджених у зв'язку з відбуттям ними строку покарання.
3. Назвіть порядок звільнення засуджених від відбування покарання внаслідок хвороби.
4. Умовно-дострокове звільнення засуджених від відбування покарання та контроль за ними.
5. Дайте визначення адміністративного нагляду і розкрийте - . підстави його застосування.
6. Хто і як здійснює громадський контроль за звільненими від відбування покарання?
7. Розкрийте основні положення соціальної адаптації звільнених від відбування покарання і своє бачення цієї проблеми.

Тема №9: Правова характеристика попереднього ув'язнення

План:

1. Поняття, мета та правова природа попереднього ув'язнення.
2. Підстави і порядок застосування попереднього ув'язнення під варту.
3. Установи для попереднього ув'язнення. Особливості тримання ув'язнених у слідчих ізоляторах.

Список навчальної літератури:

1. Кримінальне право України: Загальна частина: Підручник для юрид. вузів і фак. / М.І. Бажанов, Ю.В. Баулін, В.І. Борисов та ін.; За ред. професорів М.І. Бажанова, В.В. Сташиса, В.Я. Тація. — Х.: Право, 1997. - 368 с
2. Курс кримінально-виконавчого права України: Загальна та Особлива частини: Навч. посібник / За ред. О.М. Джужи. - К.: Юрінком-інтер, 2000. - 304с.

Міні лексикон:

Попереднє ув'язнення під варту є однією з форм позбавлення волі і являє собою примусову ізоляцію громадянина у відповідності з кримінально-процесуальним законодавством в спеціально призначених для цього установах.

Слідчі ізолятори (ч. 3 ст. 18 КВК) — спеціальні режимні установи закритого типу, що забезпечують виконання запобіжного заходу — тримання під вартою, а також виконують функції виправних колоній мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання і виправних колоній середнього рівня безпеки стосовно засуджених, які залишені для роботи з господарського обслуговування.

Основний матеріал:

Поняття, мета та підстави попереднього ув'язнення. Установи для попереднього ув'язнення. Правовий статус осіб, які перебувають у місцях попереднього ув'язнення. Розміщення у слідчих ізоляторах ув'язнених і засуджених. Режим та його вимоги у місцях попереднього ув'язнення. Надання побачень особам, взятим під варту. Заходи заохочення та стягнення. Залучення ув'язнених до праці і організація виховної роботи з ними. Господарське обслуговування слідчих ізоляторів. Умови проведення виховних заходів з особами, які тримаються у слідчому ізоляторі. Бібліотечна робота у слідчих

ізоляторах. Особливості проведення виховної роботи та організація загальноосвітніх занять з неповнолітніми.

Підстави та порядок звільнення осіб, щодо яких як запобіжний захід обрано взяття під варту.

Кінцевий (контрольний) блок:

1. Визначте правову природу, підстав, порядку та мети застосування попереднього ув'язнення під варту.
2. Які строки утримання під вартою, категорії осіб, стосовно яких застосовується запобіжний захід взяття під варту?
3. Яке призначення і завдання слідчих ізоляторів?
4. Вимоги ізоляції у слідчому ізоляторі.
5. Режим утримання в місцях попереднього ув'язнення — встановлений нормами кримінально-процесуального, кримінально-виконавчого та адміністративного права.
6. Які підстави і порядок звільнення осіб, взятих під варту ?

Список основної і додаткової літератури:

Нормативні акти:

1. Конституція України, прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.
2. Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 р. // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи. - К., 1992.-С 18-24.
3. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 грудня 1966 р. // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи. - К., 1992. - С. 36-62.
4. Європейська конвенція про захист прав людини і основних свобод від 4 листопада 1950 р. // Вісник Верховного Суду України. -1997.-№3.
5. Європейська конвенція про запобігання тортурам та нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню від 26 листопада 1987 року // Офіційний вісник України. -1998.-№ 13.
6. Мінімальні стандартні правила ООН щодо відправлення правосуддя стосовно неповнолітніх («Пекінські правила»), затверджені резолюцією 40/33 Генеральної Асамблеї ООН від 29 листопада 1985 року.
7. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11 липня 2003 р. із змінами та доповненнями // Відомості Верховної Ради України. — 2004. — № 3-4. - Ст. 21.
8. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. із змінами та доповненнями // Відомості Верховної Ради України. — 2001. — № 26. — Ст. 31.
9. Кримінально-процесуальний кодекс України, затверджений Законом від 28 грудня 1960 р. із змінами та доповненнями // Відомості Верховної Ради Української РСР. — 1961. — № 32. — Ст. 15.
10. Закон України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України» від 16 березня 2006 р. // Офіційний вісник України. — 2006. — № 35. — С 302.
11. Закон України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» від 23 червня 2005 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2005. — № 30. — Ст. 409.
12. Закон України «Про попереднє ув'язнення» від 30 червня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 35. - Ст. 360.

13. Закон України «Про виконавче провадження» від 21 квітня 1999 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1999. — № 24. — Ст. 207.
14. Закон України «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі» від 11 грудня 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 52. — Ст. 455.
15. Закон України «Про соціальну адаптацію осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк» від 10 липня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2004. — № 6. — Ст. 39.
16. Закон України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» від 21 червня 2001 року // Відомості Верховної Ради України. — 2001. — № 42. — Ст. 213.
17. Про прокуратуру: Закон України від 5 листопада 1991 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 53. — Ст. 793.
18. Про адвокатуру: Закон України від 19 грудня 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 9. — Ст. 62.
19. Про міліцію: Закон України від 20 грудня 1990 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1991. - № 4. - Ст. 20.
20. Про застосування амністії в Україні: Закон України від 1 жовтня 1996 року N 392/96-ВР в ред. від 18 травня 2000 року // Відомості Верховної Ради України. - 1996. - N 48 – Ст. 263.
21. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 березня 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 22.-Ст. 303.
22. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30 червня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. - 1993. - № 35. - Ст. 358.
23. Про боротьбу з тероризмом: Закон України від 20 березня 2003 року № 638-IV // Офіційний вісник України. - 2003. - N 16.
24. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини: Закон України від 23 грудня 1997 р. // Відомості Верховної Ради України. - 1998. - № 20. - Ст. 99.
25. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23 грудня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 11. — Ст. 50.
26. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві: Закон України від 23 грудня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 11.- Ст. 51.
27. Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів дізнання, попереднього слідства,

- прокуратури і суду: Закон України від 1 грудня 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 1. — Ст. 1.
28. Про органи і служби у справах неповнолітніх та спеціальні установи для неповнолітніх: Закон України від 24 січня 1995 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 6. — Ст. 35.
 29. Положення про здійснення помилування: Затверджене Указом Президента України від 10 липня 2005 року № 1118/2005 // Офіційний вісник України. - 2005. - №29.
 30. Положення про Державний департамент України з питань виконання покарань: Затверджене Указом Президента України від 31 липня 1998 року №827/98 // Офіційний вісник України. - 1998. - №31.-Ст. 1162.
 31. Постанова Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо вдосконалення соціальної роботи із сім'ями, дітьми та молоддю» від 27 серпня 2004 р. №1126 // ОВУ. – 2004. - №45. – ст. 31.
 32. Наказ Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту «Про затвердження Порядку здійснення соціального супроводу центрами соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді сімей та осіб, які опинилися у складних життєвих обставинах» від 25.04.2008 №1795 // ОВУ. – 2008. - №19. - ст. 313.
 33. Положення про організацію харчування осіб, які тримаються в установах кримінально-виконавчої системи: Затверджене Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань 30 червня 2004 року № 126 // Офіційний вісник України. - 2004.- № 29. -Ст. 1981.
 34. Про затвердження положень про спостережні комісії та піклувальні ради при спеціальних виховних установах, затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2004 р. №429 із змінами внесеними від 01.08.2006 // Офіційний вісник України. - 2004. - № 7. - Ст. 287.
 35. Положення про навчальний центр при установі виконання покарань: Затверджене Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань і Міністерства освіти і науки 26 лютого 2004 року № 153/32 // Офіційний вісник України. - 2004. - №11.-Ст. 680.
 36. Положення про педагогічну раду виховної колонії: Затверджене Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 28 січня 2004 року № 20 від 28 січня 2004 року № 20 // Офіційний вісник України. - 2004. - № 5. - Ст. 267.

37. Типове положення про батьківський комітет при виховній колонії: Затверджене Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 28 січня 2004 року № 20 // Офіційний вісник України. - 2004. - № 5. - Ст. 267.
38. Положення про дільницю слідчого ізолятора на території виправної колонії: Затверджене Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 30 грудня 2003 року № 280 // Офіційний вісник України. - 2004. - № 3. - Ст. 144.
39. Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань: Затверджені Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 25 грудня 2003 року № 275 // Офіційний вісник України. - 2003. - № 52 (частина 2). - Ст. 2898.
40. Інструкція про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань: Затверджена Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань і Міністерством внутрішніх справ України від 19 грудня 2003 року №270/1560 // Офіційний вісник України. - 2004. - № 2 (частина 2). - Ст. 90.
41. Інструкція з організації порядку і умов виконання покарання у виді обмеження волі затверджена наказом ДДУПВП від 16 лютого 2005 р. № 27 // Офіційний вісник України. — 2005. — № 10. - Ст. 511.
42. Про затвердження Інструкції про порядок розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі, Положення про комісію з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі, Положення про Апеляційну комісію Державного департаменту України з питань виконання покарань з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі: Наказ Державного департаменту України з питань виконання покарань від 16 грудня 2003 року №261 // Офіційний вісник України. - 2004. - № 1. - Ст. 11.
43. Про порядок взаємодії органів і установ виконання покарань, територіальних органів внутрішніх справ та центрів зайнятості населення щодо надання особам, які звільнені від відбування покарання, допомоги в трудовому і побутовому влаштуванні, соціальній адаптації: Наказ Державного департаменту України з

питань виконання покарань, МВС України та Міністерства праці від 12 грудня 2003 року № 250/1562/342 // Офіційний вісник України. -2004. - № 2 (частина 2). - Ст. 94.

44. Положення про державну санітарно-епідеміологічну службу Державного департаменту України з питань виконання покарань: Затверджене Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 1 грудня 2003 року № 224 // Офіційний вісник України. - 2004. - № 2 (частина 1). - Ст. 74.
45. Положення про здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в кримінально-виконавчій системі: Затверджене Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 1 грудня 2003 року № 224 // Офіційний вісник України. - 2004. - № 2 (частина 1). - Ст. 74.
46. Норма витрат мийних засобів на прання речового майна та постільних речей для осіб, які тримаються в установах виконання покарань, слідчих ізоляторах і лікувально-трудовах профілакторіях, та курсантів і слухачів навчальних закладів кримінально-виконавчої системи: Затверджена Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 10 листопада 2003 року №212 // Офіційний вісник України. - 2004. - № 2 (частина 1). - Ст. 73.
47. Інструкція про організацію здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі: Затверджена Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань і Міністерством внутрішніх справ України від 4 листопада 2003 року № 1303/203 // Офіційний вісник України. - 2004. - № 2 (частина 2). - Ст. 103.
48. Інструкція про порядок інформування органами й установами виконання покарань стосовно взятих під варту і засуджених іноземців: Затверджена Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 27 травня 2002 року № 135 // Офіційний вісник України. - 2002. - № 27. -Ст. 1307. Інструкція про порядок розгляду звернень громадян, їх особистого прийому в органах і установах виконання покарань: Затверджена Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 4 травня 2002 року №1111// Офіційний вісник України. - 2002. - № 22. - Ст. 1083.
49. Про затвердження Положення про умови навчання та отримання базової та повної загальної середньої освіти особами, засудженими до позбавлення волі, у загальноосвітніх навчальних закладах при

- установах кримінально-виконавчої системи: Затверджена Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань і Міністерством освіти і науки від 1 березня 2002 року № 154/55 // Офіційний вісник України. - 2002. - № 13. - Ст. 677.
- 50.** Положення про організацію виконання покарання у вигляді довічного позбавлення волі в установах кримінально-виконавчої системи: Затверджене Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 14 квітня 2001 року № 65 // Офіційний вісник України. - 2001. - № 18 (частина 2). - Ст. 806.
- 51.** Правила поведінки в слідчих ізоляторах осіб, узятих під варту, і засуджених: Затвержені Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 20 вересня 2000 року № 192 // Офіційний вісник України. - 2000. - № 44. - Ст. 1910.
- 52.** Інструкція про порядок забезпечення речовим майном та введення в дію норм належності речового майна для засуджених, які відбувають покарання в установах виконання покарань, та осіб, які утримуються у слідчих ізоляторах і лікувально-трудовах профілакторіях Державного департаменту України з питань виконання покарань: Затверджена Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 10 серпня 2000 року № 162 // Офіційний вісник України. - 2000. - № 35. - Ст. 1524.
- 53.** Інструкція про умови тримання і порядок примусового годування в установах кримінально-виконавчої системи осіб, які відмовляються від уживання їжі: Затверджена Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 12 червня 2000 року № 127 // Офіційний вісник України. - 2000. - № 40. - Ст. 1295.
- 54.** Про введення в дію норм забезпечення меблями, інвентарем і предметами господарчого призначення установ кримінально-виконавчої системи: Наказ Державного департаменту України з питань виконання покарань від 6 травня 2000 року № 84 // Офіційний вісник України. - 2000. - № 23. - Ст. 969.
- 55.** Наказ ДДУПВП «Про недоліки в організації роботи із застосування до засуджених умовно-дострокового звільнення від відбування покарання, заміни невідбутої частини покарання більш м'яким і підготовки матеріалів за клопотанням про помилювання та заходи щодо посилення контролю за цим напрямом службової діяльності» від 30 січня 2006 р. № 18.

56. Інструкція про порядок проведення медико-соціальної експертизи інвалідів, які відбувають покарання в установах кримінально-виконавчої системи: Затверджена наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань і Міністерства охорони здоров'я України від 31 травня 2000 року № 79/91 // Офіційний вісник України. - 2000. - № 23. - Ст. 970.
57. Про затвердження нормативно-правових актів з питань медико-санітарного забезпечення осіб, які утримуються в слідчих ізоляторах та установах виконання покарань: Наказ Державного департаменту України з питань виконання покарань і Міністерства охорони здоров'я України від 18 січня 2000 року № 3/6 // Офіційний вісник України. - 2000. - № 12. - Ст. 485.
58. Про введення в дію норм належності майна продовольчої служби установ кримінально-виконавчої системи: Наказ Державного департаменту України з питань виконання покарань від 8 липня 19993 року №80 // Офіційний вісник України. - 1999. - №36. -Ст. 1836.
59. Інструкція про роботу лікувально-трудових профілакторіїв Державного департаменту України з питань виконання покарань: Затверджена наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 17 квітня 1999 року № 24 // Офіційний вісник України. - 1999. - № 31. - Ст. 1637.
60. 56. Наказ прокуратури України «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів щодо захисту прав і свобод громадян, державних та публічних інтересів від 19 вересня 2005 р. № 3гн.
61. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, ДДУПВП «Про заходи щодо дотримання законності при затриманні осіб, підозрюваних у вчиненні злочину, обранні щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту та додержанні встановлених законом строків затримання і тримання під вартою під час досудового слідства» від 23 квітня 2001 р. № 300/73 // Офіційний вісник України. — 2001. — № 37. — Ст. 1707.
62. Наказ Генеральної прокуратури України «Про організацію діяльності органів прокуратури щодо захисту прав і свобод неповнолітніх» від 15.04.2004 р. № 6/1гн.
63. Наказ Генеральної прокуратури України «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні

- інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян» від 26 грудня 2005 р. № 7гн.
64. Наказ Міністерства освіти і науки України, ДДУПВП «Про вдосконалення організації навчання неповнолітніх осіб, засуджених до позбавлення волі, в середніх загальноосвітніх школах виховних колоній Державного департаменту України з питань виконання покарань» від 20 травня 2002 р. № 1/9-251-5-1911/1 В.
 65. Наказ ДДУПВП, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства праці та соціальної політики України «Про порядок взаємодії органів і установ виконання покарань, територіальних органів внутрішніх справ та центрів зайнятості населення щодо надання особам, які звільнені від відбування покарання, допомоги в трудовому і побутовому влаштуванні, соціальній адаптації» від 12 грудня 2003 р. № 250/1562/342 // Офіційний вісник України. — 2004. — № 2. — Ст. 94.
 66. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя» від 1 листопада 1996 р. № 9.
 67. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про умовно-дострокове звільнення від відбування покарання і заміну невідбутої частини покарання більш м'яким» від 26 квітня 2002 р. № 2 // Вісник Верховного Суду України (вкладка). — 2002. - № 3. - С 5-8.
 68. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами справ про застосування примусових заходів виховного характеру» від 15 травня 2006 р. № 2.
 69. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику призначення судами кримінального покарання» від 24 жовтня 2003 р. № 7 // Вісник Верховного Суду України. — 2005. - № 1. - С 13.
 70. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами України законодавства про погашення і зняття судимості» від 26 грудня 2003 р. № 16 // Вісник Верховного Суду України. — 2004. — № 2. — С 7—9.
 71. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику призначення військовослужбовцям покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні» від 28 грудня 1996 р. № 15// Постанови Пленуму Верховного Суду України в кримінальних справах. — К.: Юрінком Інтер, 2005. — 368 с

72. Про практику застосування судами України процесуального законодавства при вирішенні питань, пов'язаних з виконанням вироків: Постанова Пленуму Верховного Суду УРСР від 21 грудня 1990 року N 11 3 в ред. від 3 грудня 1997 року // Збірник постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах. - Х.: Одісей, 2003.-432 с
73. Про посилення судового захисту прав і свобод людини і громадянина: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 травня 1997 року N 7 // Збірник постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах. - Х.: Одісей, 2003. - 432 с

Література:

74. Андрушко І. Досвід організації соціально-психологічної роботи із засудженими в установах виконання покарань Київської області // Соціальна політика і соціальна робота. — 2002. -№ 1. - С 64-71.
75. Багрій-Шахматов Л.В. Про вдосконалення законодавства кримінального профілю та практики виконання кримінально-правових заходів в Україні // Правова держава України: Проблеми, перспективи розвитку: Короткі тези доповідей та наукових повідомлень респ. наук.-практ. конф. 9-11 листопада 1995 р. - Х.: Нац. юрид. акад., 1995. - С. 247-249.
76. Бадира В.А., Денисов С.Ф., Мінаєв М.М., Хашев В.Г. Кримінально-виконавче право: Навч. посібник / За ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 400 с.
77. Бадира В.А. Виправлення жінок, засуджених до позбавлення волі, як мета покарання: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. — Львів, 2006. — 17 с
78. Бандурка А.М., Денисова Т.А., Трубников В.М. Общая теория социальной адаптации освобожденных от отбывания наказания (правовой и социально-психологический анализ уголовно-исполнительной политики по реабилитации осужденных). - Харьков-Запорожье: НУВД ЗТУ, 2002. - 440 с.
79. Беца О.В. Довічне ув'язнення: яким йому бути / Актуальні проблеми забезпечення тримання та соціально-психологічної роботи з особами, засудженими до тривалих строків та довічного позбавлення волі. — К., 2002. — С. 7-17.
80. Блоха І.П. Організація невідкладної медичної допомоги заарештованим і засудженим // Інформаційний бюлетень за

матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С. 192.

81. Бобкова Н.В. Організація, призначення та основні функції суду. Взаємодія територіальних судових органів та органів (установ) виконання покарань // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 38.
82. Богатирьов І. Методологія впровадження кримінальних покарань, альтернативних позбавленню волі // Право України. — 2004. - № 7. - С 25.
83. Богатирьов І.Г. Кримінальні покарання, не пов'язані з позбавленням волі (теорія і практика їх виконання кримінально-виконавчою інспекцією): Автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. - К., 2006. — 32 с
84. Богатирьов І.Г. Умови відбування покарання у вигляді виправних робіт за законодавством України // Науковий вісник НАВСУ. — 2003. — Вип. 1. — С 100-105.
85. Богатирьов І. Деякі проблемні питання застосування альтернативних видів покарань в Україні // Підприємництво, господарство і право. - 2003. - № 6. - С.79-84.
86. Богатирьов І. Виправні роботи як вид покарань: Кримінальні, кримінологічні та кримінально-виконавчі проблеми: Монографія. - К.: КП Леся, 2002. - 139 с
87. Бондарев В.В., Василюшин В.О. Щодо призначення кримінального покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців // Вісник Верховного Суду України. — 2004. -№ 11.-С. 39-41.
88. Вартилицька І.А. Виправні роботи без позбавлення волі в Україні: Теоретичні аспекти та практика застосування на сучасному етапі: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. — К., 1997. — 19 с
89. Вербенський М.Г. Функціональна структура органів і установ виконання покарань // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 12.

90. Галай А.О. Концепція пенітенціарної діяльності в Україні: Правовий аспект // Захист соціальних прав людини і громадянина в Україні: Проблеми юридичного забезпечення: Матеріали науково-практичної конференції. Київ, 30 січня 2003 р. / За ред. Н.Б. Болотіної. — К.: МП «Леся», 2003. - С 148—155.
91. Гель А.П. Криміналістичний аспект дослідження особи засудженого до позбавлення волі: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. — К., 2002.
92. Горобцов М.І. Організація роботи служб слідчих ізоляторів і тюрем. Закон України "Про попереднє ув'язнення" з урахуванням змін // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 121.
93. Збірник нормативно-правових актів до курсу «Кримінально-виконавче право» для курсантів та слухачів Запорізького юридичного інституту ДДУВС / Укладачі: С.Ф. Денисов, В.Г. Хашев. — Запоріжжя: ЗЮІ ДДУВС, 2006. — 360 с
94. Забродський В.М. Про стан збереження державного майна та коштів в установах кримінально-виконавчої системи. Кримінальна та адміністративна відповідальність за порушення законодавства у фінансово-господарській діяльності // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С. 44.
95. Злотников О.В. Пенсійне забезпечення осіб начальницького і рядового складу кримінально-виконавчої системи // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004.-С 41.
96. Іванько І.В. Особливості правового становища засуджених до кримінальних покарань // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 26.
97. Ігнат'єв О.А. Забезпечення засуджених та осіб, які перебувають у СІЗО, ЛТП речовим майном // Інформаційний бюлетень за

матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004.-С 189.

98. Іжко В.А. Конвоювання засуджених зустрічними та екстремними вартами // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 86.
99. Ільтяй М.П. Організація надійної охорони в установах виконання покарань. Робота начальника установи у разі вчинення засудженими втечі з-під охорони. Організація розшуку засуджених // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 81.
100. Ільтяй М.П. Основні вимоги виправно-трудового законодавства щодо забезпечення режиму в установах виконання покарань. Поняття нагляду за засудженими у місцях позбавлення волі // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 100.
101. Кирилюк А.В. Обмеження в правах засуджених до позбавлення волі у контексті цілей пенітенціарної діяльності // Актуальні проблеми сучасної пенітенціарної політики України. - К., 1996.
102. Кирилюк А.В., Джужа О.М. Пенітенціарна кримінологія та спеціально-попереджувальна діяльність: Навч.посібник. - К., 1997.
103. Колб О. Реформування кримінально-виконавчої системи // Вісник прокуратури. — 2003. — № 9. — С. 65—70.
104. Кримінальне право України: Загальна частина: Підруч. для студентів юрид. вузів і фак. / Г.В. Андрусів, П.П. Андрушко, В.В. Бенківський та ін.; За ред. П.С. Матишевського та ін., — К.: Юрінком Інтер, 1997. — 512 с
105. Кримінальне право України: Загальна частина: Підручник для юрид. вузів і фак. / М.І. Бажанов, Ю.В. Баулін, В.І. Борисов та ін.; За ред. професорів М.І. Бажанова, В.В. Сташиса, В.Я. Тація. — Х.: Право, 1997. - 368 с

106. Кримінально-виконавче законодавство України: Збірник нормативних актів / Укладачі: Т.О. Ганчук, С.Л. Недов. — Дніпропетровськ: ДЮІ МВС України, 1998. — 175с.
107. Кримінально-виконавче право України: Підручник для студентів юрид. спец. вищ. навч. закл. / За ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Право, 2005. — 256 с
108. Кримінально-виконавче право України: Загальна та Особлива частини: Навч. посіб. / О.М. Джу́жа, С.Я. Фаренюк, В.О. Корчинський та ін.; За заг. ред. О.М. Джу́жи. — 2-ге вид., перероб. та допов. — К.: Юрінком Інтер, 2002. — 448 с
109. Кримінально-виконавчий кодекс України: Науково-практичний коментар / А.Х. Степанюк, І.С. Яковець; За заг. ред. А.Х. Степанюка. — Х.: Одиссей, 2005. — 560 с
110. Курс кримінально-виконавчого права України: Загальна та Особлива частини: Навч.посібник / За ред. О.М.Джу́жи. - К.: Юрінком-інтер, 2000. - 304с.
111. Кушнірова Т. Соціально-психологічні аспекти роботи з жінками, яких притягнуто до кримінальної відповідальності // Соціальна політика і соціальна робота. — 2002. — № 1. — С 64-75.
112. Кушнірова Т.В., Андрушко І.В. Організація роботи з підготовки засуджених до звільнення // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 211.
113. Линенко Н.А. Принудительные средства режима в ИТК. Организационно-правовой аспект: Учебное пособие. - К., 1991.
114. Ліненко М.О., Рудник В.І. Взаємообумовленість причин пенітенціарної злочинності та негативних кримінологічних наслідків застосування покарання у вигляді позбавлення волі // Науковий вісник. Вип.2.-К., 1996.-С.232-236.
115. Льовочкін В.А. Основні напрямки реформування кримінально-виконавчої системи України на сучасному етапі // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С. 5.
116. Любченко В.М. Шляхи вирішення проблеми соціальної адаптації звільнених з місць позбавлення волі // Проблеми пенітенціарної теорії і практики. — 1997. — № 1. — С. 133.

117. Марогулова И.Л. Правовая природа амнистии и помилования // Совесткое государство и право. — 1991. — № 5. — С. 65.
118. Мелентьев М.П., Гуржий В.И. Пенитенциарные системы зарубежных стран. — К.: УАВД, 1993.
119. Мендель М.В. Організація управлінської діяльності в органах і установах кримінально-виконавчої системи // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОШОПК, 2004. - С. 49.
120. Минимальные стандартные правила обращения с заключенными // Воспитание и правопорядок. — 1990. — № 6. — С. 28-32; № 7. - С. 46-49.
121. Михайлов В. Пенитенциарная система — объект социологического исследования // Преступление и наказание. — 1997. - № 2. - С. 44-45.
122. Музика А.А., Школа СМ. Актуальні проблеми практики застосування амністії і здійснення помилування в Україні // Вісник Запорізького державного університету. — 2003. — № 1. — С 114-118.
123. Музика А.А., Школа С.М. Амністія і помилування в системі сучасного українського права // Кримінальне право України. - 2006. - № 1. - С 10-23.
124. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України / Відп. ред. С.С. Яценко. — 4-те вид., переробл. та доповн. — К.: А.С.К., 2005. - 868 с.
125. Нецветаєв Є.О. Основні завдання, форми і методи психологічної роботи із засудженими // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОШОПК, 2004. - С. 213.
126. Осауленко О. Підзаконне регулювання прав та свобод осіб, які відбувають покарання у вигляді позбавлення волі // Кримінально-виконавча система України: Теорія, практика, законодавство: Матеріали НЖ. 21-22 квітня 1994 року. - К., 1994.
127. Основи ефективної діяльності органів і установ виконання покарань, критерії оцінки їх роботи // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань

кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С. 57.

128. Павленко В. Громадські роботи в системі покарань, не пов'язаних з позбавленням волі: загальна характеристика та шляхи вдосконалення // Право України. - 2003. - № 11. - С. 97.
129. Палій А.М. Нормативно-правове забезпечення діяльності кримінально-виконавчої системи // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С. 18.
130. Пенітенціарні системи зарубіжних країн: Навчально-практичний посібник / Під ред. М.Л.Мелентьєва. - К., 1993.
131. Пенсов В.П. Управління виховно-виправним процесом. Монографія. - Запоріжжя, 1998.
132. Польовий С.В. Порядок прийому, реєстрації, обліку і розгляду заяв, повідомлень та іншої інформації про злочини та пригоди в органах та установах кримінально-виконавчої системи // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 118.
133. Практикум по уголовно-исполнительному праву и учебно-методические рекомендации: Учеб. пособие. — М.: Дело, 2006. — 192 с.
134. Правове положення неповнолітніх в Україні. — Х.: Еспада, 2002. — 576 с
135. Рахманний М.І. Матеріальна відповідальність працівників кримінально-виконавчої системи // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С. 48.
136. Радов Г.О. Роль та місце пенітенціарної системи в структурі державного управління України // Проблеми пенітенціарної теорії і практики. — 1997. — № 1. — С. 5.
137. Рудняк В.І. Позбавлення волі: негативні наслідки та заходи їхньої нейтралізації. - К., 1999.
138. Семаков Г.С., Гель А.П. Кримінально-виконавче право України: Курс лекцій. - К.: МАУП, 2000. - 196с.

139. Скоков С.І. Основні завдання, форми і методи роботи соціально-психологічної служби установ виконання покарань // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 200.
140. Соцький Ю. Позбавлення волі в системі кримінальних покарань України(історичний, правовий та соціальний аспекти) // Право України. - 2003. - № 9. - С 118.
141. Степанюк А.Х. Субстанція діяльності органів та установ виконання покарань// Вісник АПрН України. — 1998. — № 1. — С 131-139.
142. Федорук О.О. Особливості здійснення нагляду у ВТК-поселеннях, виправних центрах при колоніях-поселеннях та тимчасових дільницях при ВТК // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С. 105.
143. Фролов Ю. Позбавлення права займати певні посади в системі кримінальних покарань // Радянське право. - 1985. - №7. -С.45-49.
144. Ханюков Є.В. Нормативні документи, що регламентують організацію медичної допомоги в місцях позбавлення волі // Інформаційний бюлетень за матеріалами курсу підвищення кваліфікації резерву кадрів на посади начальників органів та установ виконання покарань кримінально-виконавчої системи України - Біла Церква: КОПОПК, 2004. - С 190.
145. Чакубаш Ю.В. Наукове дослідження проблеми еволюції кримінально-виконавчих систем країн світу // Вісник Одеського ін-ту внут. справ. — 1998. — № 4.
146. Шабас М. Порядок та умови виконання покарання у вигляді конфіскації майна // Радянське право. — 1984. — № 10. - С 41-43.
147. Школа СМ. Кримінально-правові проблеми застосування амністії та здійснення помилування в Україні: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. — К.: НАВСУ, 2004. — 20 с
148. Яцина І.П. Система вивчення Європейських пенітенціарних правил // Проблеми пенітенціарної теорії і практики. — 1997. -№ 1. - С 117.
149. Яковець І. Проблеми визначення виду режиму установи виконання покарань // Право України. - 2003. - № 11. -С 120.

